

Karl Poder Venborgs erindringer

Jeg er født den 11. dec. 1939 på et lille statshusmandsbrug, kaldet Elkjærhøj, i Vester Nebel mellem Kolding og Egtved. Min søster Henny kom til i 1944. Vores mor blev syg kort efter og døde af brystkræft i maj 1947. Jeg var begyndt i Vester Nebel skole den 1. april.

Min far fik hurtigt afhændet ejendommen og vi flyttede til Askov tæt på vores mormor og farmor i Vejen. De to klarede hus og hjem for os. Jeg kom i skole på Øster Skibelundvej i lilleskolen med tre årgange i en klasse. Min far fik arbejde på teglværket, som lå hvor Epoke ligger i dag.

Første april 1948 kom jeg i 2. klasse på Byskolen og vi var imidlertid flyttet til Rosengade i Vejen. Min lærer hed frk. Ravn.

Min far fik så øje på en gammel landejendom på Vejen Knude og så byttede han over med det ældre par, som ejede den. Der var en enkelt ko, som ikke gav mælk, så nu skulle der knokles. Han kørte mælk til Vejen Mejeri for Knudebønderne og en overgang kørte han også æg. Jeg kom i Bakkely Skole - klasselærer hed lærer Olsen. Jeg fik job hjemme med at hakke roer, samle kartofler, passe høns og muge ved grisene. I skolen havde jeg også lærerne: Lunde, Knudsen og Sørensen. Jeg gik i sangkor hos lærer Sørensen, vi sang på de Gamles hjem til jul og i kirken. Vi havde ikke telefon dengang, så jeg blev tit sendt ned til centralen for at ringe til dyrlægen. Centralen lå bag Schmidts guldsmedeforretning.

I 1950 kom min stedmoder til og så kom der bedre stil over sagerne. Jeg var ikke god til at harve m.m. så jeg skulle ikke være landmand og fik lov at komme på realskolen med start aug. 1953. der havde jeg lærerne Magr. Pedersen, Kr. Pedersen, Hedegaard, fru Larsen og Haugstrup. Jeg blev konfirmeret okt. 1954 hos Pastor Monrad. Vi fik et medlemskort til Vejen Ungdomsforening i gave. Der kom jeg ofte.

Juni 1957 gik jeg op til præliminær eksamen og hvad så? Ja, jeg kunne lide at tegne, male og dekorere, så jeg søgte elevplads hos arkitekterne Christensen og Dahl Nielsen, men der var ingen ledig elevplads. Så dukkede der en plads op hos Brdr. Knudsen i Kolding (textil) samt en plads hos Brødrene Oxlund i Vejen. Jeg tog den sidste.

Deres far Jens C. Oxlund startede 1902 forretning i Nørregade 62 sammen med en kollega. Det var hovedsagelig skrædderi. I 1906 flyttede han ind i den nyopførte ejendom Nørregade 38. Efterhånden blev der flere og flere færdigvarer. Hans søn Osvold Oxlund, som også var udlært skrædder kom med i forretningen. I trediverne startede J C Oxlund dameforretning i Nørregade 40. Sønnen Gerhard Oxlund drev denne forretning til sin død i 1947, hvor hans enke tog over.

I 1952 døde J C Oxlund og sønnerne Osvold og Peter Oxlund førte videre under navnet: Brødrene Oxlund.

I min læretid var arbejdstiden kl. 8 til 18. Om aftenen gik jeg i Handelsskole, så hjem at se på lektierne og tidlig op næste dag. Der fik jeg lært skilteskrivning, at skrive med pensel hos maler Sv Larsen. Jeg blev hurtig sat til at dekorere vinduer, jeg var også på dekoratørskole i Hørning. Så skulle jeg lære at dampe hatte i facon. Jeg mærkede varer med stikmærker, som jeg skrev i hånden de første år.

Skrædderiet var på retur og man gik over til målkonfektion, så jeg måtte på måltagningskursus og færdig konfektion vandt ligeså stille frem. I den første tid var en størrelse en størrelse, med så kom der også korte og ex lange modeller frem, samt mavemodeller.

Vi havde altid lageret godt fyldt op 1.maj og 1. nov. Så kom bønderkarlene ind for at købe 2 sæt arbejdstøj samt et sæt tøj m.m.

Det første år som elev boede jeg hjemme på Knuden, og jeg lagde godt mærke til de andre herrebutikker på vejen hjem. Det var dengang: Paul Højer, Rønholdt og Jensen & Pedersen. Jeg kiggede også på damevinduer, foruden Gerhard Oxlund var der også Laurids Andersen, Grunnet Lauridsen, Harald Nielsen (senere Juul Pedersen).

Og så var der butikker omkring Brdr. Oxlund: Husmoderbørsen, hvor Peter Ludvigs datter arbejdede, Rich Magnussen tobak, Amalie Jensen Tricotage, Seeberg skomager, Holberg legetøj og barnevogne. I mellem de to et lille hus, hvor Polentz boede, han var musiker. Efter at fru Holberg stoppede kom Simonsen Gardiner og dyner, og da de stoppede startede Marianne Aaskov og Per Sloth med dametøj.

I 1961 måtte jeg i kongens klæder. Jeg mødte hos Schlesvigske fodregiment i Haderslev 2. sep. Når vi var trådt af om lørdagen holdt Osvold ude ved hovedvagten en gang hver måned for at hente mig. Så pyntede jeg vinduer resten af lørdagen, det var en fornøjelse. Mine 11 stuekammerater benyttede sig af, at jeg havde kendskab til tøj, og hver lørdag, når vi skulle stille klar på stuerne til eftersyn, så lavede jeg skabsorden for dem alle 11. Vi lavede meget sjov med, når der kom en ny sergent i vores deling, at alle havde den samme skabsorden.

Da rekruttiden var overstået blev jeg flyttet til Stabskompagniet i Søgaardlejren, her gjorde jeg tjeneste på materiale-gården, i officersmessen, var telefonvagt, i Tutten og meget mere. Der var tit kurser for kaptajner og majorer i lejren, så når den daglige leder var gået hjem, var vi to menige, der serverede i officersmessen, vi lavede spejlæg og bacon og solgte store Hancock bajere til. Når vi var aftrådt om eftermiddagen havde jeg mit lille firma i kælderens. Jeg vaskede uniformsskjorter og pressede uniformer, der var rigtig mange af de menige, der gerne ville betale lidt for

at slippe for det. Jeg havde også to sergenter som kunder. På friaftener tog vi i biffen i Aabenraa, og lørdag til bal i Uge, Kliplev og Kværs.

Januar 1963 fik jeg job som dekoratørekspedient hos Fenger i Varde. Man., tirs. og ons lavede jeg blikfang i kælderen og pyntede de 7 vinduer. Tors., fre, og lørdag ekspederede jeg.

I januar 1966 døde Osvold pludselig, og jeg lovede Peter at hjælpe et par år. Men det blev til mange år. Jeg blev gift med Jytte, og hurtig var der tre drenge i hjemmet.

Sidst i tresserne startede Tage Sørensen Tip Top i købmand Jakobsens tidl. butik, og hurtigt blev frk. Dissings butik taget med. Inger Nielsen kørte konceptet videre i nr. 36, hvor Husmoderbørsen havde haft til huse. Det var Strømpehuset.

I en årrække havde jeg ekstra job om aftenen med at dekorere vinduer for Inger Nielsen i Strømpehuset og senere også hos Fru Oxlund i fa. Gerhard Oxlund, da hendes dekoratør og gardinmand var rejst.

I Søndergade blev Juul Pedersens butik overtaget af en mand der hed Winum. Han kom vist til at skylde Texman lidt mange penge, og chefen Wagner Pedersen sendte sin søn til Vejen. Jesper Wagner drev butik der i mange år, indtil der nu er natklub.

I 1993 solgte Peter Oxlund butikken til Peter Andersen fra Strib. Han ville beholde mig i firmaet. I 2008 solgte han butikken til PWT og Jacob Raahauge blev ansat som butikschef. I 2005 var jeg gået ned på halv tid, hvad jeg fortsatte med indtil maj 2015, hvor jeg stoppede helt efter næsten 58 år med herretøj.

Jeg var blevet alene og solgte huset på Ørnevej. Købte så andelsbolig på Brøndsvej i Brønds Have. Det ligger der hvor Brønds Barnevognsfabrik har ligget.

I fritiden gik jeg op i vores have og hyggede mig med mine dværghøns og senere med vores to børnebørn. I Askov Malt Skole gik jeg i en årrække til madlavning for mænd. Vejen Kommune startede madlavning for ældre mænd på Grønvangskolen for seks år siden, der har jeg deltaget siden. I 7 år sang jeg i Vejen Mandskor.

Da mine drenge gik til spejder hos KFUM spejderne blev der mangel på voksne, så der gik 11 år med leder for ulveungerne. I 11 år gik jeg til squaredans med Jytte og 11 år har jeg været frivillig ved Bedre Psykiatri, lokalafd. Esbjerg/Fanø/Vejen.

Nu nøjes jeg med foreningsarbejdet i Andelsboligforeningen.

Karl Poder Venborg.

